

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

29. De Clericis Peregrinantibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61781)

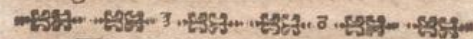
mittitur. *c. licet de Offic. Deleg.* Haunold. *rom. §. de l. & l. tr. 4. c. 7. n. 1258.* Caeterum usus relationum olim frequens fuerat, sed Justinianus deinde sustulit. *Novell. 125. c. 1.* & hodie quoque à foro Canonico pene recessit: quia ex praxi deprehensum, lites hac occasione sufflaminari.

TITULUS XXIX.

De Clericis Peregrinantibus.

Sicut, qui appellat ad S. Pontificem, eximit se à Jurisdictione Judicis à quo, ita & qui Romam peregrinationis ergo iter instituit, intelligitur ipsò factò ad S. Pontificem appellare, ideòque sicut pendente appellatione nihil est innovandum, ita nihil est immutandum circa res ejus, qui Romam profectus est. *c. un. h. t. & ibid.* P. Engl. cum aliis.

TITULUS XXX.

De confirmatione utili, vel inutili.

SUMMARIA.

1. Confirmationis homonymia. 2. Definitio. 3. Et divisio.
4. Confirmatio pertinet ad Superiorem.
5. Actus confirmandus debet esse validus.
6. Confirmationis forma. 7. Finis. 8. Et ejusdem effectus.

Solet Judex superior frequenter sententiam Judicis, à quo appellatum est, confirmare, tanquam legitimè pronuntiatam; atque ideo hic *Titulus* subnectitur.

§. I.

1. Confirmatio in jure multifariam sumitur. Modò pro approbatione, aut renovatione; ut in *c. 1. de Locato.* modò pro titulo beneficii, quo electus confirmatur; ut in

c. 3. de Elect. modò pro Sacramento Confirmationis; ut in *c. quanto de Consuet.* Propriè verò, & strictè accipitur, prout importat actum Superioris per viam legis, si ve per aliam dispositionem corroborantis ea, quæ ab inferioribus geruntur, si ve in, si ve extra judicium. In quo sensu.

§. II.

Definitur confirmatio, quòd sit juris priùs quæsitì corroboratio per legitimum Superiorem facta. Colligitur ex *c. inter dilectos §. caterum de Fide Instrum.*

§. III.

Dividitur confirmatio in utilem, & inutilem. Utilis dicitur illa, quæ valet & jus tribuit illi, cujus negotium est confirmatum. *c. penult. h. t.* Inutilis verò est illa, quæ non valet, sed continet aliquod vitium, puta subreptionis, vel obreptionis, cujus exemplum exstat in *c. ult. Ut lite pendente.*

§. IV.

Causa efficiens confirmationis est superior confirmans: ex sua quippe natura petit confirmatio, ut à Superiore fiat: neque ab inferiore fieri potest. *c. inferior dist. 21. c. inferior. de Majorit. & obed.* neque ab æquali, cum par in parem non habeat imperium. *l. 4. ff. de Recept. qui arbitr.* Non obstat *c. studuisti. de Offic. delegati.* ubi Legatus confirmat sententiam delegati, qui tamen major est Legato per *c. sanè Eod.* Et *c. 1. de Treuga & pace.* ubi Episcopus confirmat sententiã alterius Episcopi: nam utrumque *cap.* accipiendum est confirmatione improprie dicta, id est, pro approbatione.

§. V.

Materia, seu objectum confirmationis est actus validus, ex quo jus quæsitum jam est. *d. c. inter de Fide Instrum. c. illa Ne sede vac.* actus invalidi non datur confirmatio. *c. 2. & 14. de Elect. c. cum super de Causa possess. & propr. c. cum dilecta h. t. &* arg.